

گیاه سرخس برگ شمشیری

اسم علمی سرخس *Nephrolepis exaltata* می باشد. این جنس دارای ۳۰ گونه مختلف از سرخسها بوده که به سرعت به وسیله استولون توسعه می یابند.

اسم علمی سرخس *Nephrolepis exaltata* می باشد. این جنس دارای ۳۰ گونه مختلف از سرخسها بوده که به سرعت به وسیله استولون توسعه می یابند.

گونه مذکور، بومی نواحی استوایی است و ارتفاع آن به حدود یک تا دومتر می رسد و گسترش بسیا زیادی دارد. سرخس گیاهی همیشه سبز است و هم به صورت گلدانی، هم به صورت آویزی استفاده می شود.

این گیاه به نور متوسط، حرارت معمولی، آبیاری متوسط تا زیاد، رطوبت هوای ۷۰-۹۰ درصد و خاک قلیایی احتیاج دارد. سرخس بوستونی (*Nephrolepis exaltata* Schott cv. *Bostoniensis*) یکی از زیباترین گیاهان آپارتمانی است. پس از نمونه گیری از شاخساره درون شیشه‌ای به طول ۳ تا ۷mm مشخص شد شاخساره‌ها در ۱۲ محیط کشت مختلف، دارای دو غلظت نمک‌های معدنی (۲/۱ و ۴/۱ غلظت نمک‌های MS)، دو غلظت ساکارز (۲۰ و ۳۰ g/l) و سه غلظت بنزیل آدنین (۵/۰، ۱ و ۲ mg/l)، کشت شدند بعد از مدت ۶ هفته تعداد شاخساره، طول شاخساره، وزن تر و وزن خشک اندام‌های هوایی اندازه‌گیری شدند. تولید اجسام سبز کروی نیز در محیط‌های مختلف مورد بررسی قرار گرفته و برای تعیین ماهیتشان از آنها برش‌های میکروسکوپی تهیه شد. بیشترین تعداد شاخساره در محیط کشت‌های دارای ۳۰ g/l، MS 1/2 ساکارز، ۱۹ mg/l بنزیل آدنین (به ترتیب ۲۵ و ۳۱ عدد با طول ۵/۰ و ۶ mm بدست آمد لذا این دو محیط به عنوان مناسب‌ترین محیط‌ها جهت پرآوری سرخس بوستونی معرفی شدند. سرخس شمشیری (*Nephrolepis exaltata*) گونه ای از سرخس‌ها در خانواده Lomariopsidaceae است که گاهی در خانواده Davalliaceae یا در خانواده Oleandraceae و Nephrolepidaceae نیز خوانده میشوند، این گیاه در مناطق گرمسیر سراسر جهان رشد میکند.

به عمق ۲ الی ۵ سانتیمتر خاک گلدان را برداشته و کود ورمی کمپوست گیلدا را جایگزین نموده و با خاک سطحی مخلوط کنید. در صورت جابجایی گلدان معادل ۲۰٪ الی ۴۰٪ از حجم گلدان جدید را کود ورمی کمپوست گیلدا و الباقی را با خاک معمولی مخلوط نمائید.

کود ورمی مورد نیاز این گیاه را می توان به میزان ۱ گرم در لیتر، هر هفته یکبار، از فرودین تا شهریور، مصرف کرد. خاک جنگلی و یا خاکبرگ، برای رشد سرخس مطلوب و مناسب است.

سرخس طالب رطوبت بالاست ولی هنگام آبیاری باید دقت نمایید که بر روی برگ‌ها آب ریخته نشود.

سرخس را می توان به دو روش تکثیر کرد. زمانی که گیاه ساقه‌های رونده ریشه‌ها را تولید می کند در صورت تماس انتهای ساقه‌ها با خاک گیاهان کوچک بوجود می آیند که پس از ریشه دار شدن، با جدا کردن و پرورش آنها می توان گیاهان جدیدی تولید کرده این روش زمانی که گیاه در طول بهار و تابستان فعالی است عملی خواهد بود برای این روش گلدانهایی با قطر دهانه ۹ سانتیمتر، حاوی ورمی کمپوست بذر و قلمه یا ورمی کمپوست گلدانی مناسب خواهد بود. خاک را به اندازه کافی مرطوب کنید و دمای محیط را ۱۸ تا ۲۰ درجه سانتیگراد نگاهدارید.

روش دیگر تکثیر سرخس، استفاده از هاگهای بوحود آمده در سطح زیرین برگها است. هاگها را روی یک صفحه کاغذ سفید جمع آوری کنید و در سینی بذر حاوی ورمی کمپوست بذر و قلمه، به شکل پراکنده روی سطح خاک بکارید. گلدان یا سینی بذر را با کیسه پلاستیکی شفاف بپوشانید و در دمای ۲۱ درجه سانتیگراد نگاهدارید. زمانی که سرخسها جوان تقریباً ۲/۵ سانتیمتر شدند، آنها را بیرون آورده و هر یک را در گلدانی با قطر دهانه ۶ سانتیمتر حاوی ورمی کمپوست گلدانی بکارید و زمانی که بزرگتر شدند. گلدانها را نیز بزرگتر کنید. گیاه را همیشه دور از تابش مستقیم خورشید بگذارید. بهتر است آبیاری از زیر انجام گیرد یعنی گلدان را در بشقابی قرار داده و آب را داخل بشقاب پر کنید. ضمناً گاهی گیاه را با یک سمپاش کوچک خیس نمائید.

منابع:

<http://nargil.ir>